

מ"ת 27914/11/17 - מדינת ישראל נגד מאיר (מוני) חזן

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא

מ"ת 27914-11-17
מדינת ישראל נ' חזן(עציר)

המבקשת - המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברזילי

נגד

המשיב - הנאשם

מאיר (מוני) חזן (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב (להלן גם "הנאשם") עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 27808-11-17.

בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כתב האישום.

כתב האישום

1. בפרק העובדות של כתב האישום נאמר, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סמוך לחודש ספטמבר 2011, קשר הנאשם עם אחרים, ביניהם בחרדין יחייב ומתן גולדשטיין (להלן: "גולדשטיין"), קשר לייבא סם מסוכן לישראל, וזאת באמצעות עופר משה בונאם (להלן: "הבלדר"), אשר עליו הוטל להביא על גבי גופו את הסם המסוכן מפרו.

ביום 2.9.11, במסגרת הקשר ולשם קידומו, קנ ג דשטיין, בהנחיית הנאשם, כרטיס טיסה הלוך ושוב לפרו על שמו של הבלדר. תמורת כרטיס הטיסה שילם גולדשטיין ₪ 6,000 במזומן.

ביום 4.9.11, נפגש גולדשטיין עם הבלדר במרכז ירושלים ומסר לו את כרטיס הטיסה. בנוסף, מסר גולדשטיין לבלדר, בהוראת הנאשם, סכום של \$1,900. לבלדר הובטחה תמורה בסך \$ 4,500-5,000 עבור הובלת הסם המסוכן.

ביום 5.9.11 טס הבלדר מישראל, דרך אמסטרדם, ללימה בירת פרו, ושם קיבל מאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה 100 מארזים (המכונים 'זרגים') שהכילו סם מסוכן מסוג קוקאין.

עובר לטיסתו חזרה לישראל, בלע הבלדר את המארזים הנ"ל, וביום 13.9.11 נחת בשדה התעופה בן גוריון, כאשר הוא מייבא עבור הנאשם והאחרים סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 879.24 גרם.

על פי האישום, במעשיו המתוארים, ייבא הנאשם לישראל, בצוותא עם אחרים, סם מסוכן שלא בהיתר.

המשיב הואשם ביבוא סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13, יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

הבקשה

2. בבקשה שלפניי נאמר, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובכלל זה הודעת שותפו, שיחות שנקלטו בין המשיב לשותפיו ועוד. נטען, כי חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, סוג הסם המסוכן והכמות שיובאה, מצביעים על כך שלא ניתן להשיג את מטרות המעצר ולאין מסוכנותו בדרך של שחרור בתנאים.

עוד נטען בבקשה, כי בנוסף לאמור מתגבשת בעניינו של המשיב עילת מעצר הנובעת מחשש להימלטות מהארץ, לאחר שהוסגר מאוקראינה, לאחר שנעצר באותה מדינה וניסה לצאת ממנה ביום 5.7.17.

כן נטען, כי כעולה מחומר הראיות, קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר, ינסה לשבש הליכי משפט.

על פי הנטען, למשיב עבר פלילי מכביד, הכולל ריצוי מאסרים בפועל, בגין ביצוע של מגוון עבירות, ובהן עבירות סמים חמורות, ונגד המשיב תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בר-הפעלה.

תמצית טענות ב"כ המבקשת

3. ב"כ המבקשת, עו"ד שמואל ברזילי, תיאר את השתלשלות העניינים על פי המפורט בכתב האישום. לדבריו, ביום 13.9.11 נעצר הבלדר בנמל התעופה בן גוריון, כאשר שב מפרו, ועליו סם מסוכן מסוג קוקאין, וחלק מהסם היה עדיין מצוי בבטנו. הבלדר מסר לשוטרים, כי בלע 100 זרגים של קוקאין עטופים בגומי, וסך הכול נתפסו 98 שנפלטו מגופו באותה עת.

הבלדר יצא מהארץ ביום 5.9.11, לנסיעה קצרה וממוקדת לפרו במטרה מוגדרת לייבא את הסם. כרטיס הטיסה עבורו נרכש על ידי גולדשטיין בסוכנות נסיעות בעיר אפרת. צוין, כי גולדשטיין הורשע ביבוא סם מסוכן.

ב"כ המבקשת הפנה להודעתו של גולדשטיין מיום 5.10.11 ממנה עולה, כי המשיב ביקש ממנו לקנות את הכרטיס לבלדר, וכי התנהגותו של גולדשטיין בעת שרכש את הכרטיס נראתה לסוכנת הנסיעות מוזרה, שכן אדם בן 26 (גולדשטיין) רוכש כרטיס טיסה לפרו לשבוע ימים עבור אדם בן 46 (הבלדר).

ב"כ המבקשת הוסיף, כי לאחר מעצרו של הבלדר בנתב"ג הועלו עמדות להאזנות סתר ובהן נקלטו שיחות בין המעורבים בפרשה, כאשר מנסים להבין לאן נעלם האדם ששלחו למשימה, ומי שדומיננטי בשיחות אלה הוא המשיב.

4. ב"כ המבקשת הוסיף וטען, כי נגד המעורבים הנוספים התנהלו הליכים משפטיים, כאשר הבלדר

וגולדשטיין הורשעו ונגזרו עליהם עונשי מאסר בפועל שונים. המשיב בשנים אלו לא היה בארץ, אלא הוסגר בשנה האחרונה מאוקראינה, והגרסה שמסר במהלך הודעותיו הינה גרסה כבושה. נטען, כי נעדרים מהודעותיו הסממנים של אותנטיות וספונטניות, כאשר לכך נלווים שקריו של המשיב ושתיקתו במהלך חקירותיו.

5. אשר לעילות המעצר נטען, כי המדובר במסוכנות סטטוטורית, וכי על פי פסיקתו של בית המשפט העליון רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, ניתן לשלול את חזקת המסוכנות הקמה בעבירות סמים. עוד נטען, כי למשיב עבר פלילי מכביד לרבות מאסר מותנה בר-הפעלה. לכך מתווסף החשש להימלטות מן הדין.

6. אשר לטענה לחשש לשיבוש הליכי משפט מפנה ב"כ המבקשת להודעה מטעם הבלדר מיום 5.11.17, בגדרה מסר כי לפני חודשים מספר התקשר אליו אדם אשר שאל אם יש בידיו הקלטות או חומרים מהתיק. אדם נוסף התקשר גם לגולדשטיין בניסיון לברר אותם פרטים.

תמצית טענות ב"כ המשיב

7. ב"כ המשיב, עו"ד אהוד בן יהודה, טען, כי התמונה שצוירה על ידי ב"כ המבקשת היא מעוותת באופן קיצוני, הן ביחס לעובדות הן ביחס לפרשנויות. לדבריו, יש לבחון שלושה צירים של זמנים. הציר הראשון, הוא ציר הזמן של טיסת הבלדר לחו"ל, שהייתו שם, וחזרתו לארץ ביום 13.9.11. כמו כן יש לבדוק את נתיב גיוס הבלדר, נתיב הסמים והתשלום עבורם, ולבחון האם במי מהם קשור המשיב. לפי הנטען, אין קשר בין המשיב לבין נתיב הסמים, שכן לא נטען שהמשיב נפגש עם הבלדר בפרו, או ששלח את הסמים לשם. גם כאשר לגיוס הבלדר אין כל ראייה, כי הבלדר גויס על ידי המשיב, והבלדר עצמו מוסר שאדם אחר גייס אותו לנסיעה. מקום הגיוס של הבלדר הוא בישראל, ואילו המשיב אינו נמצא כאן בארץ ומרכז חייו באוקראינה במשך כחצי שנה לפני מועד יבוא הסם לישראל. המשיב נמצא באוקראינה מחודש אפריל 2011 עד אשר הובא ארצה על פי צו ההסגרה.

8. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי בכל הקשור לגרסת גולדשטיין, כי המשיב יצר עמו קשר וביקש ממנו לרכוש את כרטיס הטיסה עבור הבלדר, נקבע בהליך משפטי שהתקיים נגד גולדשטיין, כי גרסתו זו תמוהה בשים לב לכך שלא ידע למסור את מספר הטלפון של המשיב. ב"כ המשיב גם ציין, כי אין כל שיחת טלפון בין המשיב לבין גולדשטיין, ואין כל ראייה כי השניים נפגשו אי פעם. עוד נטען, כי גרסתו של גולדשטיין לפיה נטל מסבו ₪ 13,000 לצורך מימון כרטיס הטיסה על פי הוראתו של המשיב הנמצא באוקראינה שאותו אינו מכיר וכי סומך על כך שיחזיר לו את הכסף, איננה סבירה ואיננה הגיונית, כפי שגם נקבע בהליכים המשפטיים שהתקיימו בעניינו של גולדשטיין.

9. עוד הדגיש ב"כ המשיב, כי במהלך חקירותיו של המשיב ביקש כי גולדשטיין יובא לעימות עמו, ואולם הדבר לא נעשה. לכאורה, לא היתה מניעה שגולדשטיין יתייצב לעימות שהרי כבר נשפט ואין לו כל

אפשרות להפליל את עצמו, ועל אף זאת נמנע העימות המבוקש. לשיטת ב"כ המשיב, היתה חובה על המשטרה לקיים את העימות על מנת שטענת ההגנה של המשיב תבחן.

10. ב"כ המשיב הכחיש את טענת ב"כ המבקשת כי המשיב שמר על זכות השתיקה בחקירותיו וציין, כי המשיב אכן מודה שחיפש את הבלדר בטלפון ונותן הסבר לכך. עוד טען ב"כ המשיב, כי אין בכל התימלולים של האזנות הסתר משום ראייה כלשהי הקושרת את המשיב למיחוס לו, היינו לקשירת קשר לביצוע פשע או לעבירה של יבוא הסם.

11. אשר לעילת המעצר הנטענת, טוען ב"כ המשיב, כי מרשו עזב את ישראל בחודש אפריל 2011, ומאז שהה באוקראינה ולא הסתבך בפלילים. המשיב שינה את אורח חייו, חי חיים מסודרים ולא הסתבך עם החוק.

לעניין זה מוסיף ב"כ המשיב וטוען לחלוף הזמן שבין המועד שנטען כי העבירה בוצעה - שנת 2011 - למועד מעצרו והגשת כתב האישום, נובמבר 2017, וכי בחלוף זמן כל כך משמעותי, יש משום להפחית את עילת המסוכנות ולשקול שחרור לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב הכחיש את טענת ב"כ המבקשת כי המשיב שיבש את החקירה, וציין, כי מרשו לא נחקר על כך. עוד ציין, כי באשר להפניית ב"כ המבקשת להודעות של הבלדר וגולדשטיין כי אדם כלשהו התקשר אליהם וביקש פרטים, האם בידם חומר כלשהו הנוגע לתיק זה, לא ציינו השניים שם כלשהו שניתן להתחקות אחריו ולברר את זהותו. מכל מקום כך הטענה, אין לכך כל קשר למשיב.

אשר לטענה לחשש להימלטות, נטען כי יש להוכיח חשש ממשי לכך והמשיב אינו רוצה לברוח לחו"ל.

12. בסיום דבריו טען ב"כ המשיב, כי המשיב לא ייבא את הסם, לא מימן אותו ולא גייס את הבלדר, לא שיבש את החקירה ואין כל חשש להימלטות. בנסיבות אלה ביקש ב"כ המשיב, כי ייקבע שבחומר הראיות קיימת חולשה אינהרנטית, ועל כן מבוקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שהוצעה.

המסגרת הנורמטיבית

13. על פי סעיף 21(א) ו-(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך בה הפגיעה בחירותו של המשיב תהיה פחותה.

הלכה פסוקה היא, כי בשלב המעצר אין בית המשפט בוחן כל ראייה כשלעצמה ועליו לבחון את המכלול ולהעריך עד כמה, ברמה הלכאורית, יש בראיות שנאספו כדי לבסס חשד סביר להרשעתו של

הנאשם בעבירות המיוחסות לו (בש"פ 8087/95 שלמה זדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2) 133 (15.4.1996)).

על הראיות

14. תיק החקירה הכולל שלושה קלסרים עבי כרס הועמד לעיוני.

גולדשטיין מוסר בהודעתו מיום 5.10.11, כי האדם שביקש ממנו לקנות את כרטיס הטיסה הוא המשיב. גולדשטיין נענה לבקשה זו. לדבריו, המשיב נהג להתקשר אליו כל כמה ימים ולשאול אותו אם דאג לרכישת הכרטיס, והוא השיב לו כי הדבר בטיפול. בסופו של דבר, כשבוע ימים לאחר שהמשיב התקשר אליו וביקש ממנו לקנות את כרטיס הטיסה, ניגש אל סוכנות נסיעות בעיר אפרת, ורכש את כרטיס הטיסה עבור האדם שהמשיב מסר לו. משנשאל גולדשטיין כיצד היו בידי הפרטים של הבלדר שעבורו רכש את כרטיס הטיסה, אמר כי המשיב מסר לו מספר פלאפון של אותו בלדר, הוא שוחח איתו ונטל ממנו את הפרטים עבור כרטיס הטיסה (שם, שו' 22-13). לדבריו, עבור כרטיס הטיסה שילם במזומן 7,000 ₪ (שם, שו' 31). לדבריו, הוא פגש את הבלדר שהוא אדם חרדי, במרכז ירושלים, ומסר לו את כרטיס הטיסה ועוד \$1,900 שהמשיב ביקש ממנו למסור לבלדר, ואשר המשיב הבטיח להחזיר לו.

עוד מסר גולדשטיין, כי המשיב הוא זה שהיה תמיד מתקשר אליו, כי המשיב הינו חברו וכי הוא סמך על המשיב כי יחזיר לו את הכסף בגין רכישת הכרטיס והסכום הנוסף שמסר לידי הבלדר. לדברי גולדשטיין, הוא הכיר את המשיב כשהיה אצל רובי בביבאי, בבאר שבע (שם, שו' 49 ואילך).

15. לעניין זה תצוין גם עדותו של גולדשטיין בהליך הפלילי שהתקיים נגדו ונגד אחרים בת"פ 25714-10-11, שהתקיים לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן. שם חזר על עיקרי הדברים האמורים (פרוטו' מיום 20.6.12, עמ' 76 ואילך).

16. בתיק החקירה מצויה גם הודעתה של גב' עופרה עשור, מנהלת סוכנות הנסיעות "אפרת תור", שם רכש גולדשטיין את כרטיס הטיסה לפרו עבור הבלדר, ושילם סך של 6,000 ₪ במזומן. משנשאלה האם התנהגותו של גולדשטיין היתה שונה או מוזרה מלקוח רגיל, השיבה שאפשר שכן, כי מדובר בבחור בן 26 הקונה במזומן כרטיס טיסה מהיום למחר, עבור בחור בן 46.

17. בהודעה שמסר הבלדר, משה עופר בונאם, ביום 11.10.11, ציין, כי הוא מכיר את המשיב מהעיר אילת ולאחר מכן פגש אותו באומן בזמן שהיה שם. המשיב אינו חבר שלו ואין לו כל קשר אליו ונפגשו במהלך תפילות בבית הכנסת באומן. הבלדר הכחיש כל קשר בינו ובין המשיב בכל שלב שהוא.

בהודעה אחרת של הבלדר מיום 13.9.11, מוסר הוא כי נהג להתפלל בשטיבלאך במאה שערים והתקרב אליו אדם בשם נפתלי. לאחר שישב ושוחח עמו מספר פעמים הציע לו הלה עזרה לנסיעה לאומן בראש השנה, והבטיח לממן לו שלושה כרטיסים הלוך וחזור. לאחר זמן התקשר אליו אדם שמסר

שהוא ידיד של נפתלי, וקבע עמו פגישה ליד כיכר הדוידקה. נפגש איתו אדם כבן 30 עם כיפה שחורה על ראשו, שלא הזדהה. מסר לו כרטיס טיסה לפרו עם מעבר באמסטרדם. הבלדר ידע שהוא נוסע לפרו על מנת "לבלוע כדורים" וכי הבין שהמדובר בחומר שהוא אסור על פי החוק. בהמשך הודעתו מוסר הבלדר, כי בלע 100 זרמים וכי פלט מגופו 98 מהם. לדבריו, אמור היה לקבל עבור יבוא הסם בסביבות 4,000 דולר.

18. אשר להודעות של המשיב. בהודעה מיום 25.10.17 הכחיש המשיב כי הוא מכיר את גולדשטיין, וביקש כי הלה יובא ויגיד שהוא מכיר אותו (שם, שו' 31-33). המשיב אישר, כי הוא מכיר את הבלדר, לדבריו פגש אותו באומן, וסידר לו עבודה במלונית במקום בעבודות חשמל. לדבריו, הוא היה ערב להלוואה בסך של 3,000-3,500 דולר שהבלדר נטל מגמ"ח שם, לא השיב את ההלוואה וברח משם. המשיב הכחיש, כי מימן עבור הבלדר כרטיס טיסה למדינה כלשהי בעולם. בהודעה זו אישר המשיב גם, כי התקשר למרדכי רגב לברר היכן נמצא הבלדר וכן התקשר לבלדר עצמו ולאנשים נוספים וביקש לברר לגבי הכסף שהבלדר נותר חייב בגין אותה הלוואה (שם, שו' 99 ואילך).

המשיב הכחיש, כי ביקש מגולדשטיין לרכוש כרטיס טיסה לפרו עבור הבלדר וטען כי אינו מכיר את גולדשטיין. אשר לבלדר, לדברי המשיב, הלה היה באומן ולו רצה לסחור איתו, היה יכול לעשות זאת באופן ישיר בלא לערב את גולדשטיין. המשיב הכחיש כל קשר לסמים.

19. בהודעה נוספת מיום 26.10.17, המשתרעת על פני שמונה עמודים, לא הגיב המשיב לשאלות שנשאל על ידי החוקר, ונימק זאת בכך שעורך הדין שלו, שאיתו שוחח טרם החקירה, אמר לו לא לדבר ולא להשיב על שום שאלה עד אשר תסכים המשטרה לעמת אותו עם מי שאומר עליו את הדברים האלה על מנת שיוכל להוכיח את חפותו. כך הם פני הדברים גם בחקירה נוספת שנערכה למשיב ביום 29.10.17, ואשר משתרעת על פני כ-10 עמודים. כך נהג המשיב גם בחקירה נוספת ביום 1.11.17 המשתרעת על פני 11 עמודים.

20. עוד עולה מתיק החקירה, כי גולדשטיין התייצב במפלג התשאול ועל כך נרשם מזכר ביום 2.11.17. נכתב, כי אינו מוכן לעימות עם המשיב מכיוון שכבר שילם את חובו לחברה, וישב בכלא על כך, וכי אינו מעוניין לפתוח סכסוכים עם אנשים. על אי הסכמה לעימות עם המשיב חזר גולדשטיין מספר פעמים.

עוד מוסר גולדשטיין, כפי שנרשם באותו מזכר, כי כשלושה-ארבעה חודשים קודם לכן, התקשר אליו עו"ד שאינו זוכר את שמו, ושאל אותו על המשיב ועל ההודעות שמסר במשטרה ובדיונים שהתקיימו בעניינו. לדברי גולדשטיין, אותו עו"ד שאל אותו אם הוא רוצה לשנות במשהו מההודעות שמסר והאם ניתן לגבות ממנו תצהיר. ואולם גולדשטיין השיב לאותו עו"ד שאינו מעוניין לפתוח את הסיפור מחדש.

21. בעקבות מעצרו של המשיב והסגרתו לישראל, זימנה המשטרה לחקירה נוספת את הבלדר. בהודעה מיום 5.11.17 הוא מוסר כי לפני כשלושה או ארבעה חודשים התקשר אליו אדם שאינו זוכר את שמו, ושאל אותו אם יש בידו קלטות של החקירות שלו, והשיב לו בשלילה, והפנה אותו לשם כך לעורך הדין

שייצג אותו בהליך המשפטי כנגדו.

באותה הודעה הכחיש הבלדר כי נטל הלוואה כלשהי באומן מאדם כלשהו או מגמ"ח (שורו' 60 ואילך).

22. בתיק החקירה קיימים גם תמלולי שיחות שערך המשיב עם אנשים שונים מיום 15.9.11, יומיים לאחר הגעתו של הבלדר ארצה ומעצרו בשדה התעופה. שיחות אלו נמשכו באורח תכוף מיום 15.9.11 ועד ליום 20.9.11. בשיחות אלה מבקש המשיב לברר עם בני שיחו אודות גורלו של הבלדר. אכן, הבלדר אינו מוזכר בשמו, אלא בשמות "קוד", אולם ניתן להבין מבין השורות כי המדובר בשאלות המכוונות למקום הימצאו של הבלדר. בשיחות גם נשמעת מידת הדחיפות מצדו של המבקש לברר את שאירע:

א. כך בשיחה מיום 15.9.11, בשעה 17:48:45, שואל המשיב את מרדכי רגב "**... אז אולי הוא עצור או משהו, אתה לא יכול לדעת?**". בהמשך השיחה הוא ממשיך ללחוץ על רגב הכיצד זה אף אחד אינו יודע היכן הוא נמצא.

ב. בשיחה נוספת מיום 15.9.11, בשעה 23:49:21, משוחח המשיב עם מרדכי רגב ושואל אותו אם אין בשורה כלשהי. רגב משיב לו בשלילה וכי ראה רק את אשתו ואת הבן שלו (דומה שהכוונה לאשתו ולבנו של הבלדר - א.פ.). בהמשך אותה שיחה, שואל המשיב "**זה שהוא עם הכחולים, אין מצב, נכון?**" ורגב משיב לו, כי אינו יודע. ועל כך חוזר המשיב גם בהמשך אותה שיחה. המשיב ממשיך בהתקשרויות לחבריו בארץ בניסיון לברר היכן נמצא הבלדר ומבקש להפעיל אנשים שונים לצורך מתן מענה לשאלה זו.

ג. בשיחות נוספות בימים הבאים ממשיך המשיב להתקשר לרגב ולשואל אותו האם הבלדר אינו בביתו, האם אי אפשר לגשת לביתו ולברר האם הוא נמצא שם, האם אפשר לברר עם אשתו ועם בנו.

ד. בשיחה שמקיים המשיב עם "אלמוני" ביום 18.9.11, בשעה 20:36:23, שואל המשיב האם האלמוני נמצא ליד חברו ברבובי, והאלמוני משיב על כך שהוא לא לידו. המשיב שואל את האלמוני "**... אבל אם זה משחק? אם הדתי בידיים של המשטרה...**"

ה. בשיחה נוספת שמקיים המשיב עם אדם בשם "צחי" ביום 20.9.11, בשעה 22:14:08, המשיב מבקש מהדובר עמו לומר לברבינו כי הוא "לא רוצה לדבר איתו כלום", אלא רק שיאמר לו שהכול בסדר. "**ו... כל אחד שיעשה את החלק שלו שילם**". הדובר אומר למשיב בדרך של רמזים כי "**הכל בסדר והכל לא בסדר, ואתה תשאר שמה עד שאני אבוא אליך, אל תחזור לכאן כי אין לך, כי לא אוהבים אותך פה, אין מה לעשות, אל תחזור לכאן, אתה הבנת או לא הבנת?**". ועל כך עונה לו המשיב "**אז אני לא יכול לחזור**". צחי משיב לו: "**לא, כי לא אוהבים אותך, כי יש לך ים בלאגן כאן, לא אוהבים אותך, זהו**".

משיחה זו ניתן להסיק, להבנתי, כי הדובר מזהיר את המשיב לבל ישוב ארצה.

23. יצוין, כי הבלדר הועמד לדין, הורשע בייבוא סם מסוכן ונגזרו עליו 4 שנות מאסר לריצוי בפועל (ת"פ

כן הועמדו לדין יצחק וקנין, בחרידין יחיב, גולדשטיין ומרדכי רגב. וקנין זוכה, ושלושת האחרים הורשעו. על בחרידין נגזר עונש מאסר של שש שנים בפועל (בנוסף הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו); על גולדשטיין נגזר מאסר בפועל של ארבע שנים וחצי; ועל רגב מאסר של חמש שנים בפועל (ת"פ 25714-10-11 השופטת רבקה פרידמן-פלדמן).

השלושה ערערו לבית המשפט העליון. הערעורים של השניים הראשונים (בחרידין וגולדשטיין) על הכרעות הדין נדחו ואולם עונשם קוצר ונפסק, כי בחרידין ירצה מאסר בפועל של 54 חודשים, וגולדשטיין 42 חודשים. מרדכי רגב זוכה מחמת הספק (ע"פ 2661/13; ע"פ 3209/13; ע"פ 3381/13) (18.2.14).

דין והכרעה

24. מחומר הראיות שהועמד לעיוני, גולדשטיין הוא היחיד הקושר את המשיב לעסקת יבוא הסמים באורח מפורש. גולדשטיין מוסר בהודעתו וגם בעדותו בבית משפט בהליך הפלילי שהתנהל נגדו, כי המשיב התקשר אליו בטלפון וביקש ממנו לרכוש את כרטיס הטיסה עבור הבלדר. לשם כך נטל כסף מסבו וכסף שהיה בביתו, רכש את כרטיס הטיסה, נפגש עם הבלדר במרכז ירושלים ומסר לו את כרטיס הטיסה וסכום כסף. הבלדר טס לפרו, קיבל את הסם, בלע אותו וחזר ארצה, נעצר בשדה התעופה ופלט את הסם מסוג קוקאין.

25. כעולה מהודעתו של גולדשטיין במשטרה מיום 5.10.11, אין זו הפעם הראשונה שבה התבקש על ידי המשיב להעביר לו כספים. בפעם נוספת קודם למועד רכישת הכרטיס הנוכחי עבור הבלדר, התבקש גולדשטיין על ידי המשיב לרכוש עבורו כרטיס טיסה והוא שילם על כך ואולם אינו יודע לאיזה יעד המשיב טס (הודעה מיום 5.10.11, שו' 69-71). יצוין, כי לדברי גולדשטיין, הוא הכיר את המשיב, כאשר היה אצל רובי בביבאי בבאר שבע. רובי בביבאי הוא חבר משפחה של גולדשטיין (שם, שו' 78-79), ואף התארח בבית משפחת גולדשטיין באפרת. גם בפעם הזו, בטרם רכש את כרטיס הטיסה לבלדר, סיפר גולדשטיין לרובי שהמשיב ביקש ממנו לרכוש כרטיס טיסה, ורובי השיב לו שאין לו קשר לזה ושזה עניין שלו עם המשיב בלבד (שם, שו' 59-62).

26. במצב דברים זה, לעת הזו, לכאורה, ניתן ליתן אמון בדבריו של גולדשטיין כי המשיב ביקש ממנו לרכוש את כרטיס הטיסה לפרו. זאת גם בשים לב להיכרותו את המשיב קודם לבקשתו הנוכחית של המשיב לרכוש את כרטיס הטיסה עבור הבלדר, שכן הכירו במפגשיו עם חבר המשפחה, רובי בביבאי בבאר שבע, וכן כי כבר בעבר רכש כרטיס טיסה עבור המשיב בעצמו. חיזוק למסקנה זו יש למצוא בעובדה, כי גולדשטיין רכש מכספו של סבו ומכספו שלו את כרטיס הטיסה, בסכום של 7,000 ₪, וכן הוסיף על כך סך של \$1,900 שאותם מסר לידי הבלדר בפגישה עמו בכיכר הדוידקה בירושלים. אלמלא הכיר היטב את המשיב, כאשר בעבר כבר רכש לו כרטיס טיסה, מדוע זה ישקיע כספים לא מעטים אלה על פי דיבור של אדם אותו אינו מכיר, ובהיעדר כל בטוחה להשבתם?!

27. לכל זאת יש להוסיף את השיחות התכופות שקיים המשיב בסמוך למועד בו היה אמור הבלדר לשוב ארצה, בטרם החליט הבלדר להקדים את שובו, כאשר המשיב שוחח עם חבריו בניסיון לאתר מה עלה בגורלו של הבלדר, והביע חשש כי הבלדר נעצר על ידי המשטרה.

28. מקובלת עליי גם טענתו של ב"כ המבקשת, כי נמצא שקיימת סתירה בין גרסת המשיב, שמסר בהודעותיו כי הבלדר נטל הלוואה מגמ"ח באוקראינה, הלוואה שאותה לא החזיר, וברח משם, כאשר גרסה זו נדחתה על ידי הבלדר, ולא נמצאו לגרסת המשיב כל תימוכין.

יודגש, כי בכל השיחות המוקלטות אין אזכור כלשהו להלוואה הנטענת או לגמ"ח. השיחות מתנהלות במילות קוד. אם אכן המדובר בבירוחו של הבלדר מאוקראינה לאחר שנטל הלוואה בגמ"ח ולא השיבה, לא היתה כל הצדקה לאופי השיחות שניהל המשיב עם חבריו כאן בחיפושיו אחר מקום הימצאו של הבלדר.

29. לכך יש גם להוסיף, על כל המשמעויות הנובעות מכך, את העובדה כי המשיב בחר לשתוק לאורך מספר חקירות בהן נחקר. אכן, למשיב עומדת הזכות לשמור על שתיקה במהלך חקירותיו ובמהלך ניהול משפטו, "... אך שלשתיקה מעין זו תהיינה השלכות גם במסגרת בחינת התשתית הראייתית הלכאורית בעניינו בגדרי הליך המעצר" (בש"פ 5273/16 מדינת ישראל נ' אוזיפה, פסקה 24 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל (18.7.16, להלן: "עניין אוזיפה"); בש"פ 3352/16 בוטראשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 להחלטת כב' השופט י' עמית והאסמכתאות הנזכרות שם (4.5.16, להלן: "עניין בוטראשוילי").

30. על יסוד כל האמור ולצורך ההכרעה בבקשה שלפניי, אני מגיע למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום שהוגש נגדו. במילים אחרות - **"יש בחומר החקירה את הפוטנציאל ההרשעתי הנדרש, וכידוע, בשלב זה, די בסיכוי סביר כי מחומר החקירה הקיים תצמח תשתית ראייתית שבכוחה להרשיע את הנאשם"** (עניין בוטראשוילי, פסקה 7).

31. אשר לעילות המעצר. אין חולק כי אישום ביבוא של סם מסוכן מקים מסוכנות סטטוטורית על פי הקבוע בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, ובמקרים אלו **"מעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא החריג"** (עניין בוטראשוילי, פסקה 8).

כן מקובלת עליי טענת ב"כ המבקשת, כי נוכח העובדה כי מרכז חייו של המשיב בשש השנים האחרונות היה באוקראינה ולא בישראל, קיים חשש מובנה להימלטות מן הארץ (השווה: עניין אוזיפה, פסקה 26).

32. לעומת זאת, בניגוד לטענת המדינה, ספק בעיני אם אומנם השכילה המבקשת לתמוך טענתה כי קיים חשש לשיבוש הליכים משפטיים, על בסיס ההודעות שנגבו מהבלדר ומגולדשטיין על פי שיחות טלפוניות שנערכו עמם. השניים לא ידעו למסור את זהותו של האדם שהתקשר עמם וגם לא ידעו למסור לצורך מה נשאלו שאלות בקשר להליכים המשפטיים שננקטו נגדם. גם שמו של המשיב לא נזכר כמי

שהפרטים הללו נדרשים לצורך ההליך המשפטי שמתנהל נגדו. כמו כן, כטענת הסניגור המלומד, המשיב כלל לא נחקר בנקודה זו, אם כי אין ליתן לכך משקל רב שהרי מסר בהודעותיו כי אינו מכיר את גולדשטיין ולא השתמש בשירותיו של הבלדר, כנטען.

33. אשר לחלופת מעצר. על פי סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, חלה חובה על בית המשפט לבחון אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע בצורה פחותה במשיב, היינו, בחינה של שחרור בערובה, או חלופה למעצר ממש. ב"כ המשיב טען, כי יש בידו להציע חלופות מעצר ראויות אשר יש בהן כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי יש לבחון את חלופת המעצר, במיוחד בשים לב לחלוף הזמן מאז העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ועד למועד מעצרו.

34. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך, כי מסוכנות גבוהה נשקפת ממי שעוסקים ביבוא ובסחר בסמים. זאת נוכח פגיעתם הקשה של הסמים והחולי החברתי שהם גורמים, וכן נוכח הפיתוי הממוני הכרוך בכך למי שעוסקים בעבירות אלה. בית המשפט העליון חזר וּשָׁנָה כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, ניתן יהיה לשלול את חזקת המסוכנות הקמה בעבירות מסוג זה, ולהורות על שחרורם של עברייני הסמים לחלופת מעצר (ראו את החלטת כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בבש"פ 7898/13 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (26.11.13), והאזכורים בפסקה 7 שם).

35. השאלה שנשאלת היא האם בענייננו יש בחלוף הזמן - היינו, מחודש ספטמבר 2011, אז נעברה העבירה המיוחסת למשיב על פי כתב האישום, ועד מועד מעצרו בחודש נובמבר 2017 - משום נסיבה חריגה ויוצאת דופן המצדיקה הסתפקות בחלופת מעצר, כאשר מדובר בעבירות שבה המסוכנות האינהרנטית הופכת את חלופת המעצר לחריג ולא לכלל (אשר לחלוף הזמן כמאפשר בחינה כזו ראו האמור בעניין **אוזיפה**, פסקה 20).

36. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים ובשים לב לעילות המעצר במקרה דנן - המסוכנות הסטטוטורית בגין ייבוא סמים והחשש להימלטות מהארץ - הגעתי למסקנה כי המקרה דנן, גם בהינתן חלוף הזמן, אינו בבחינת חריג ויוצא דופן המצדיק בחינתה של חלופת מעצר. אוסיף, כי מכיוון שלכאורה פעולותיו של המשיב לייבוא הסמים נעשו טלפונית ממקום מושבו באוקראינה, יקשה לנטרל את המסוכנות הטבעית הנובעת מכך שיכול וגם אם ישהה בחלופת מעצר יוכל להמשיך ולפעול בדרך בה פעל, לכאורה, במקרה דנן. להכרעות אחרות, כי לאחר בחינה חלוף הזמן לא יהווה נסיבה חריגה ויוצאת דופן לעניין זה, ראו בעניין **אוזיפה**, פסקה 26; בש"פ 11921/05 **עדנאן אלבעדי נ' מדינת ישראל** (17.1.06); בש"פ 537/17 **אברהם (אבי) רוחן נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 להחלטת כב' השופט י' עמית (14.2.17).

37. זאת ועוד. למשיב עבר פלילי מכביד ביותר, וכפי שנמסר על ידי ב"כ המבקשת, גם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר-הפעלה, אשר אף הוא מהווה משום שיקול שלא להיענות לחלופת מעצר (עניין **בוטראשוילי**, פסקה 8 סיפא; בש"פ 7444/14 **פואד אלטורי נ' מדינת ישראל**, פסקה יז להחלטת

כב' השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין (17.11.14); החלטת כב' השופט י' קדמי בבש"פ 4757/97
עבד ג' אמל נ' מדינת ישראל (8.8.97).

38. על יסוד כל האמור, הגעתי לכלל מסקנה לקבל את בקשת המבקשת, ואני מורה על מעצרו של
המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 27808-11-17.

**ניתנה היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, במעמד המשיב
ובאי כוח הצדדים.**